

[Juul-Madsen.]
tjenligt, at vi har den samme graduering, for så vidt angår den indenlandske postforsendelse.

Mit parti kan også tiltræde de takstforhøvelser, der er angivet i ministerens lovforslag.

Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at det, der vækker mest opmærksomhed i forbindelse med lovforslaget, er den bemyndigelse, som ministeren for offentlige arbejder ønsker vedrørende opsætning af det, man kalder husbrevkasser, i stueetagen i nybygninger, ved indgangen til villaer og rækkehuse og brevkasseanlæg i nyopførte fritidshusområder ved den enkelte parcel med nyopført fritidshus. Jeg forstår, det er hensigten, at disse bestemmelser skal være effektive for byggeri, til hvilket der gives byggetilladelse den 1. juli 1972 eller senere.

Som de fleste vil vide, anvendes husbrevkasser i en række europæiske lande, f. eks. Norge, Forbundsrepublikken Tyskland, Schweiz og Østrig, og jeg har fået oplyst, at der herhjemme er opstillet husbrevkasser i en række store centre, kollegier og i hvert tilfælde i et enkelt større boligselskabs byggeri, og så vidt det er oplyst over for mig, fungerer systemet upåklageligt de pågældende steder.

Det kan ikke undgås, at der er delte meninger om et lovforslag som dette. For det første kan vi ikke bestride, at der er tale om en ringere service fra postvæsenets side, når disse bestemmelser føres igennem, for det andet ægger det altid til modstand og kritik, når et gode, man har vænnet sig til, indskrænkes. Personlig er det imidlertid min opfattelse, at ændringen er realistisk. Postvæsenets perspektivplan viser, at medmindre man passer meget på, vil personalebehovet stige kraftigt i de kommende år og da specielt inden for omdelingstjenesten, der er den mest personaleforbrugende del af postvæsenets virksomhed.

Jeg tror, det er realistisk, at man her i forbindelse med de krav, der stilles til det offentlige om rationalisering og om at optage mindst muligt af den arbejdskraft, der er til rådighed for samfundet, begynder at gennemføre et system, som man altså også er begyndt på andre steder, og at man søger

at rationalisere med hensyn til omdelingstjenesten.

I den forbindelse er der grund til at lægge vægt på, at en stadig større del af det materiale, der skal omdeles, viser sig at være reklamer og andre former for breve, som ikke ligefrem er hastesager, medens en stadig større del går pr. telefon, telex, datatransmissionsanlæg osv. Hertil kommer, som jeg har fået oplyst, at det er hensigten, at anbefalede breve, pakker, værdiforsendelser o. lign. fortsat skal gå til døren, og at man vil tage et særligt hensyn til gangbesværede m. v. Jeg mener derfor, det er realistisk, at man går i gang med denne forenkling af postvæsenets omdelingstjeneste.

Jeg mener i det hele taget, at vi fremover langt oftere må stille os det spørgsmål, når vi drøfter denne eller hin service, om den serviceform, vi er vant til, kan betale sig, om det er rigtigt at anvende arbejdskraften på den givne måde, eller om vi ikke gennem en rationalisering og omlægning kan opnå en service, der i virkeligheden også er tilfredsstillende. Det drejer sig om, at vi fremover stiller den størst mulige del af arbejdskraften til rådighed for eksporterhvervene. Arbejdskraft er jo i vor tid en mangelvare; den skal anvendes bedst muligt.

Ud fra dette synspunkt kan jeg tilslutte mig det forslag, som er stillet af ministeren vedrørende denne rationalisering; vi kan så nærmere drøfte enkeltheder under udvalgsarbejdet.

Lennart Larson: Som det fremgår af ministerens skriftlige fremsættelse af forslag til lov om ændring af postloven og af de foregående ordføreres taler, er en væsentlig del af lovforslaget direkte foranlediget af ændringer, der blev vedtaget på verdenspostkongressen i Tokyo i 1969.

Når man vil følge det princip, at Danmark i videst muligt omfang følger de internationale bestemmelser for posttjeneste, vil det, for så vidt angår disse bestemmelser, være naturligt at vedtage disse ændringer og lade dem få virkning fra den 1. juli i år. Også til det nordiske samarbejde har lovforslaget visse relationer, bl. a. med hensyn til en fællesnordisk terminologi.

Som et væsentligt og i øvrigt principielt nyt led, hvad angår postomdelingen, må